

Համո Սահյան

Հոգսերս

Հոգսերս... նրանք
Պնդաճակատ են
Ու երես առած,
Խոսք ու խրատիս
Գլուխ չեն դնում,
Արթնանում են միշտ
Ինձանից առաջ,
Ու միշտ ինձանից
Հետո են քնում:
Մնում է միայն
Մի մխիթարանք.
Այն, որ չեմ կարող
Ինչ անեն-չանեն,
Չհավատալ, թե
Ամյունս նրանք
Ինչպիսի շուքով
Շիրիմ կտանեն:

Յատուկ Պոէմ